

UFO-RAPPORT

nr.1 ,1975-årgång 3-pris 4:00 •

I detta nummer:

ALBERTO PEREGO BERÄTTAR OM DET STORA "KORSET"
ÖVER VATIKANEN 1954!

TYNGDKRAFTENS GÅTA BELYSES AV HANS LAURITZEN

UFO- RAPPORT

är en informations- och medlemstidning utgiven av NRCOFF - Nässjös Rapport Central för Oidentifierade Flygande Föremål

Nummer 1 1975
Årgång 3

INNEHÅLL

Redaktionellt.....	2
Varifrån kommer Tyngdkraften? Hans Lauritzen.....	3
Hotet mot framtiden B. Tingstedt.....	6
Tefatens drivmetoder Del 2 B. Tingstedt.....	9
Det stora korset över Vatikanen Alberto Perego.....	11
Astronomi Del 6 B. Tingstedt.....	16
Rapportöversikt.....	19
BOKNYTT:	
De otroliga tefaten/ Eugen Semitjov.....	23
Tefatsfolket - vänner eller fiender/ Staffan Stigsjö.....	24

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny Tingstedt
ADDRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 NÄSSJÖ
TELEFON: 0380-73797

ÅRSPRENUMERATION: kr 15:- (4 nr)
postgiro 88 31 76 - 0

ANNONSPRISER: Småannonser 80 öre/mm

Kvartssida kr 65:-
Halvsida kr 120:-
Helsida kr 200:-

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från utgivaren förbjudet.

Redaktionellt

Som ni säkert märker har tidningen fr.o.m. detta nummer en lite annorlunda stil. För det första är tidningen nu i A5-format. Detta betyder dock inte ett minskat innehåll, eftersom nedminskad stil används och tidningen nu är på fler sidor. Innehållsmässigt är den faktiskt längre.

Andelen av det material som berör ufo och flygande tefat har också minskat, beroende på att ufo-fenomenet överspänner en mängd ämnesområden som inte får försummas och som följaktligen måste studeras för att man lättare ska kunna ta ställning till de observationer som görs idag. Till dessa ämnesområden hör astronomi, biologi, fysik, filosofi etc. Det är nödvändigt att veta och förstå hur vårt universum är uppbyggt och vilka förutsättningar för liv är, likväl som det kan vara intressant att veta om och i så fall hur främmande rymdfarkoster kan färdas hit till vårt solsystem och vad målsättningen med deras besök här är - att vetenskapligt undersöka en nyupptäckt planet, att förbereda en invasion eller att hjälpa oss i vår utveckling.

Att bara studera rapport efter rapport blir ensidigt och i längden enformigt och tråkigt, därför försöks innehållet utformas så varierande och informationsrikt som möjligt.

Från och med detta nummer startar också en artikelserie under namnet "Hotet mot framtiden". Många kanske undrar hur den kan höra hemma i en Ufo-tidning. Detta beror på att världen idag har mångfald fler problem än ufo att brottas med och att problem såsom krig, svält, miljöförstöring etc. inte får försummas.

RED.

VARIFRÅN KOMMER TYNGDKRAFTEN? av Hans Lauritzen

Om man ställer en sådan fråga till vår tids klassiska vetenskapsmän, kommer de flesta att utan tvekan svara att man utmärkt väl vet, att tyngdkraften kommer från jorden själv i form av en dragningskraft. Vi har till synes inte heller någon anledning att tvivla på detta. Himlakropparna attraherar varandra med en kraft som svarar mot deras massa; inte underligt då att man menar, att tyngdkraften är en dragningskraft. Men när man så ska försöka förklara vad denna tyngdkraft består av, kommer man till korta. Det är inte möjligt att på något sätt förklara vad det är som utgår från exempelvis jorden, och som attraherar föremål. Därför har det inte funnits någon annan lösning än att förklara att tyngdkraften är en integrerad del av själva materien, och att den inte kan särskiljas från materien. Detta har under en lång tid varit den allmänna uppfattningen.

Emellertid har ett stadigt stigande antal vetenskapsmän, särskilt under de senaste 10-20 åren, kommit underfund med att denna förklaring omöjligt kan täcka det verkliga förhållandet. Tyngdkraften kan inte förklaras som en integrerad del av materien, då den också existerar långt från materiemassan själv. Detta har fört till att man nödgas acceptera tyngdkraften som en kraft med självständig existens, som ganska säkert uppkommer vid samverkan med materiamassor. Det finns nu ett stort antal teorier om tyngdkraftens natur och verkningsätt, och gemensamt för

dem alla är att de ännu inte är bevisade. Men å andra sidan är den klassiska tyngdkraftsteorin heller aldrig bevisad. Det betyder, att så länge en tyngdkraftsteori inte är direkt motbevisad, bör man ta hänsyn till den, till dess man en dag finner en slutlig lösning. Man står därför i dag med ett otal nya tyngdkraftsteorier, ja, det ser ut som om det finns lika många teorier som tyngdkraftsforskare. Det är givetvis omöjligt att här komma in på alla teorierna, men man kan göra en uppdelning av teorierna i olika grupper.

MEKANISKA TEORIER

Under denna grupp faller alla teorier, vilka tillskriver orsaken till tyngdkraften såsom varande en ström av partiklar. Sådana partiklar anses strömma igenom världsrymden i alla riktningar och med samma styrka. En liten del av partiklarna antingen stoppas eller mister en del av sin energi när de genomströmmar jorden, och följaktligen skulle ett föremål träffas av flera partiklar på den sida som är vänd mot världsrymden, varvid över-skottsenenergin trycker föremålet ner mot jorden. De mekaniska teorierna är de mest lättförståeliga. Partiklarna kallas till exempel gravitoner, neutrinoer, radioner eller mitroner. Bortsett från neutrinon är existensen av dessa partiklar ännu inte bevisad. Existensen av neutrinon påvisades 1953 av Clyde Cowan och Frederick Reines vid Los Alamoslaboratoriet, USA. En fri neutron har en livslängd på ca 13 minuter, varefter den klyvs

i en elektron, en proton och en neutrino. En neutrino är elektriskt neutral, med oändligt liten massa och med så stor genomträngningsförmåga, att den skulle kunna passera 10 miljarder solar. Med en sådan genomträngningsförmåga torde dock inte någon tyngdkraftverkan kunna framkallas. Även om stora stjärnor i deras utvecklingsprocesser blir till neutron- och hyperonstjärnor, kan det anses osannolikt att det kan skapas tillräckligt med neutrinoer för att framkalla en universell tyngdkraftverkan. Också enligt de andra mekaniska teorierna härstammar partikelströmmarna i universum från himlakropparnas partikelstrålning. Men om partiklarna under passagen genom himlakropparna stoppas eller mister en del av sin energi, blir också energin i de utifrån kommande partiklarna efterhand svagare, och till slut skulle tyngdkraften upphöra. Man kan då införa den hjälpteori, att partiklarna under genomkorsandet av världsrymden får energi tillförd; men då är det inte längre en mekanisk teori, utan en fältteori. Till slut ska bara nämnas att flera partikelteorier, bl a mitron-teorin, också arbetar med partiklar med negativ energi och negativt momentum. Detta blir ev. utförligare behandlat i en kommande artikel.

GEOMETRISK RUM-TIDSKRÖKNING

Enligt Einsteins relativitetsteorier förklaras tyngdkraften som en krökning av rymden kring himlakropparna, förstätt på så sätt, att det är själva strukturen av den tomma rymden som kröks. Ju större en himlakropp är, ju mera kröks rymden kring den, och ju starkare är tyngdkraften. Som

bevis anges bl a att ljuset följer en krökt bana när det passerar tätt intill en himlakropp. Ljusstrålarna består av fotoner, som är mycket små elektromagnetiska energikvanta. Fotoner har momentum, men ingen massa eller elektrisk laddning. Men då fotonerna inte har massa eller laddning, kan de inte påverkas av en dragningskraft; de följer alltid en absolut rät bana. Det kan således inte vara fotonerna som följer en krökt bana intill en himlakropp. Fotonerna förflyttar sig i en absolut rät bana, men i en geometriskt krökt rymd, vilket för oss kan se ut som om det är fotonernas bana som är krökt.

FRIA ENERGITEORIER

Under denna grupp faller alla teorier som bygger på strömmar av homogena, icke-kvantisierbara, icke-korpuskulära energiformer. Förklaringen på tyngdkraftens uppkomst liknar här mycket förklaringen som ges under mekaniska teorier. Energiströmmarna blir svagare under passagen av himlakropparna; ett föremål mottar därför en större mängd energi från den sida som är vänd ut mot världsrymden och trycks ner mot himlakroppen. Den i himlakropparna avgivna energin anses omformad antingen till värme eller till rörelseenergi. Därför roterar nästan alla himlakroppar. Man benämner också den utifrån kommande energin "centripetalkraft" och den från himlakroppen kommande energin "centrifugalkraft". Många av de vetenskapsmän som under tidernas lopp har arbetat med ett praktiskt utnyttjande av tyngdkraften, har varit anhängare av en fri energiteori.

STATISKA FÄLTTEORIER

Dessa teorier liknar i någon grad den relativistiska teorin om geometrisk rum-tidskrökning, men med ett mycket betydelsefullt undantag. Man antar nämligen, att det inte är rymden som kröks, utan i stället grundfälten, som har ett annat värde i närheten av himlakropparna. Den geometriska rymden är bara en beräkningsgrund som i sig själv är tom, och därför inte heller kan krökas någonstans. Som beräkningsgrund kan man alltid använda det euklidiska referenssystemet, dvs ett rätlinjigt rum. De statiska grundfälten har sitt största värde ute i den tyngdkraftsfria rymden, och sitt minsta värde i närheten av stora himlakroppar. Dessa grundfält är inte i sig

själva krafter eller energier. Däremot är partiklarnas krafter och energier avhängiga av värdena av de grundfält, vari de befinner sig.

Vilken av dessa teorier är nu riktig? Det kan man inte vid nuvarande tidpunkt avgöra med säkerhet. Man kunde ju frestas till att säga, att varje teori kan innehålla något av sanningen, och att en kombination av dem kan ge en riktigare lösning. I varje fall ger varje teori för sig själv en god, hypotetisk förklaring av tyngdkraftens orsaker. Inom det europeiska tyngdkraftsforskningscentrat (CERG) arbetar man med alla teorierna, också på experimentell grund, och vi kan med spänning se fram mot vilka resultat en sådan fördomsfri inställning kan lämna.

Var finns livet?

Var är livet?

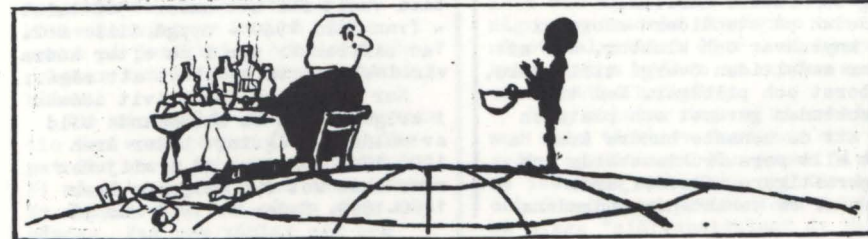
Ja, inte i denna bullriga lokal
där människorna rycker och flaxar
med stela ansikten
eller gapskrattar av för mycket alkohol
och ideligen kolliderar

Efter fem års diskoteksbesök är jag trött
på dessa engångsälskare
som inte har annat i huvudet än sexteknik
som samlar på flickor
och slänger bort dem
som engångsglas

De som bollar så med känslor
kan inte ha några själva
och får aldrig uppleva vad kärlek är
Jag tycker synd om dem
för jag har upplevt kärlek, värme, lusta
men tyvärr så slocknade elden

Därför söker jag nu med ljus och lycka
efter en man som inte är
en livlös sprattelgubbe
Som består av kött, blod och själ
kanske vi två kan upptäcka
var livet finns ...

Suzu

Hotet mot fram-

tiden!

av B. Tingstedt

Hela mänsklighetens historia sedan urminnes tider präglas av krig och stridigheter raser, folkslag och länder emellan.

Redan på stenåldern slogs vi med knytnävar och klubbor, för att under medeltiden övergå till svärd, armborst och pilbågar. Med tiden utvecklades geväret och pistolen för att de senaste hundra åren ha fått allt mera fruktansvärda och slagkraftigare efterföljare.

Under de senaste århundradena

har antalet krig ständigt ökat. Under 1600-talet utkämpades t.ex. 231 stora slag och den siffran har bara vuxit för att under 1900-talet - fram till 1940 - uppgå till 882. Vad siffran är upp i nu efter andra världskriget är omöjligt att säga...

Hur många som har blivit dödade i krigen visar en skrämmande bild av våldets stegring: Under åren 1900-1949 dödade 42,5 miljoner människor mot 4,6 miljoner åren 1860-1899. Sedan år 1950 har på

ytterligare 25 år ungefär 50 miljoner människor till dött i krig.

Statistiken visar att större procentuell del av jordens befolkning dödas varje år i krig. Om inte denna utveckling stoppas kommer hela mänskligheten inom en snar framtid att utplånas.

Världens stormakter är dag och natt redo för det TREDJE VÄRLDSKRIGET som vilken minut som helst kan stå för dörren. 2.252.900 soldater finns redo i USA och 3.075.000 man finns stridsberedda i Sovjet- dessa två supermakter som förfogar över vapen tillräckliga för ett tiotal planeter av jordens storlek.

Båda sidor har s.k. överkillkapacitet - tillräckligt stora resurser att utplåna allt mänskligt liv på jorden flera gånger om. Vätebomber skiljer inte på vän eller fiende.

Tre till fyratusen kärnvapenbomber finns idag lagrade världen över. Dagens bomber går dock inte att jämföra med den som föll över Hiroshima. Det vore som att jämföra en Kinapuff med en handgranat. Provsprängningar har gjorts med bomber som efterlämnar kratrar med diametrar på upp till 20 kilometer och troligen finns idag bomber tillräckligt starka för att en enda skulle räcka för att ödelägga hela Skandinavien. Det finns även bomber som inte är särskilt farliga ur sprängkraftshänseende - så kallade smutsiga bomber innehållande ämnen som gör att om bomberna sprängs blir jorden radioaktiv för miljoner år framåt och allt liv utplånas av den radioaktiva strålningen.

Idag behövs inte längre några bombplan för att förmedla kärnvapenladdningarna världen över. Interkontinentala robotar med kärnvapenspetsar kan nå varje punkt på jordklotet och liknande robotar kan även avfyras från ubåtar.

För närvarande finns åtminstone tio ton sprängämnen (TNT) upplagrat för varje person på jorden. Vi må alla betänka att dessa vapen är skapade för att någon gång användas. Vad som väntar oss den

dagen går inte att föreställa sig eller jämföra med något mindre än DOMMENS DAG...

Forskarnas största triumf när det gäller att utplåna, var uppfinnandet av BC-krigsföring. B står för bakteriologisk, biologisk. C står för kemisk. Tillsammans bildar de världens billigaste och mest effektiva stridsmedel.

Kemisk krigsföring började användas redan under första världskriget, då mer än 3000 olika ämnen undersöktes och provades, varefter 32 kom till användning på slagfältet. Den mest fruktansvärda av dessa var senapsgasen.

Under mellankrigsåren utvecklades nya giftgaser, Tabun och Sarin. Tabun är en förlamande gas som gör att drabbade varelser domnar bort, förlorar medvetandet och somnar in för alltid.

Sarin förlamar nerverna så att inga impulser kan vidarebefordras från hjärnan, vilket får till följd att musklerna i hela kroppen förblir spända och spänns undan för undan alltmer tills en våldsam kramp uppstår. Eftersom även andningsmusklerna drabbas är Sarin dödande inom tre minuter.

De två allra giftigaste ämnena som finns idag är Botulinumtoxin och Q-febermikrober. Av Botulinumtoxin krävs bara 200 gram för att avliva hela mänskligheten och av Q-febermikrober räcker 3 gram för att döda hela jordens befolkning.

Q-feber ger hjärnhinneinflammation och svåra nervskador, med 87 procents dödlighet som följd.

BC-stridsmedel är idealiska för små nationer med mycket begränsade ekonomiska och tekniska resurser. För att få fram en tillräcklig dos Q-febermikrober behövs inte mer än en sats bakterier om några hundradels mikrogram och något halvruddet djur - så klarar bakterierna själva av resten med sin snabba förökning.

Idag arbetar dagens stormakter med alla tänkbara farsoter och svåra sjukdomar. Man ympar diverse insekter med olika smittämnen och försöker experimentera fram en slags "självspredning" av bak-

terier. De huvudsakliga metoderna att sprida bakterier är annars med stridsröjare på robotar, med ubåtar utanför kusterna. Och med flygplan.

På 80-talet kommer de nationer som idag inte har kärnvapen, men däremot kärnkraftverk att producera tillräckligt med plutonium - vilket är avfall från kärnkraftverken - för att bygga ca 100 atombomber per vecka. Sedan dröjer det inte länge förrän proportionerna blir så ofantliga att vi med lätthet kan förvandla jorden och solsystemet till en uppflammande supernova.

Vi nöjer oss inte idag med att kunna utplåna mänskligheten en gång, utan vi måste ha överkillkapacitet. Det är inte tillräckligt att kunna ta kål på femtio världar, ty varje gång den andra stormakten skaffar ett nytt vapen måste vi själva frambringa ett ännu starkare. En kapprustning utan slut...

Kärnvapen utprovar och nya vapen konstrueras - hela tiden alltmer fruktsamma. Vi kommer ständigt på nya djävulska sätt att utplåna varandra och helst ska det ske så plågsamt och effektivt som möjligt.

Vi människor slåss dock inte för att vi har effektiva vapen, utan faktum är att vi skaffar oss vapen för att vi finner det nödvändigt att slåss. Men det hjälper inte om vi skulle samla in och förstöra alla vapen, ty vi skulle fortsätta att slåss med knyttnävarna tills nya vapen hade framställts åt oss. Men vi slåss inte för att vi är tvingade till det, vi behöver inte slåss för att överleva. Vi slåss för att vi vill kontrollera varandras nationer och naturtillgångar, för att få igenom våra villkor och inte diskutera sig fram till en gemensam lösning.

Nationernas handlingar orsakas och baseras på ett tänkande, som utgår från vad som gagnar oss själva bäst. Aggression och destruktivt handlande blir resultatet av denna attityd då vi

ställs inför människor och åsikter som kan vara till hinder för våra egoistiska strävanden.

Varje nation måste få största fördelen med ett avtal. All politik ska endast främja det egna landet. Till världen i övrigt tas ingen hänsyn, bara vi får det bäst materiellt, ekonomiskt och kulturellt. Blir det inga mineral- eller energitillgångar över till resten av jordens befolkning så struntar vi i det, bara vi får ha det bra själva.

Om vi snart inte ändrar vårt tänkande och bara tänker på vårt eget, familjens eller nationens bästa så står vi snart inför ett skrämmande val: Antingen avskaffar vi kriget - eller också avskaffar kriget oss...

Är då detta själviska tänkande som genomströmmar hela vår samhällsbild något medfött hos människan? Nej, det är något vi uppfostras till och påverkas till av vår miljö. Det finns många exempel på hur infödingstammar som inte har varit i kontakt med vår civilisation lever ett helt annorlunda liv. Sålunda finns det en stenålderstam inne i ett urskogsområde på Filippinerna som kallas Tasadais. De har varken åkerbruk eller boskap, inga lagar och inga vapen. De lever på bär, vilda bananer, palmväg, larver, fiskar, grodor och krabbor.

Eftersom skogen ger dem all mat de behöver har de aldrig haft några odlingar. Är jaktlyckan dålig får barnen äta sig mätta och de vuxna går utan.

De är inte heller jägare, bygger inte ens fällor. De är vänliga, öppna människor utan fruktan. Orörd av världens utveckling har Tasadai levit i frihet. I deras språk saknas ord för krig, fiende och främling.

Kanske har dessa primitiva vildar kommit längre i sin utveckling än vi och kanske är det vi som är underutvecklade. De har ju lyckats med det vi inte tycks klara av, nämligen att leva utan krig och våld. Vi borde ta lärdom innan det är för sent.

Tefatens drivmetoder, del 2 av B. Tingstedt

Vad säger den moderna vetenskapen och den klassiska fysiken om färder mellan olika solsystem?

När det gäller färder till andra solsystem så har inte vår vetenskap kommit så långt. Med de rymdfarkoster som idag finns tillgängliga skulle det ta cirka 30 tusen år att komma till den närmsta stjärnan på 4,3 ljusårs avstånd från jorden.

Om man räknar med farkoster som kan komma upp i hastigheter i närheten av ljusets, så är det faktiskt möjligt om man tar den tyske professorn Einsteins teorier till hjälp. Dessa teorier hävdar att när en farkost närmar sig ljusets hastighet så händer följande:

1) Farkostens längd tycks i färdriktningen relativt jorden krympa samman och farkosten verkar bli kortare.

2) Farkostens tröghetsmassa ökar och det blir allt svårare och åtgår alltmera energi för att öka farkostens hastighet.

3) Tiden ombord på farkosten går saktare relativt jorden.

Detta innebär att en farkost som färdas med t.ex. 99,5 % av ljusets hastighet kommer att uppleva endast en tidsperiod av 1 år när det på jorden har förflutit 10 år. Att tiden går tio gånger saktare ombord på farkosten har resenärerna inget bergrepp om, då både livsprocesser och mekaniska funktioner saktas ned.

Detta betyder att när de varit iväg på en färd som de tycker har tagit 10 år tur och retur, har 100 år förflutit på jorden och de kommer vid återkomsten att finna släktingar och vänner döda, samt sina barn fysiskt äldre än sig själva.

Ett rymdskepp som ligger strax under ljusets hastighet skulle kunna nå universums yttersta gränser på en mansålder. Men när det när

sitt mål har det gått miljarder år på jorden.

Men rymden är inte tom. Om ett skepp med nästan ljusfart träffas av ett gruskorn får det samma effekt som om det kolliderat med ett klippblock i lägre hastigheter.

För att nå hastigheter i närheten av ljusets fordras enorma mängder energi. Om man utnyttjade den interstellära materia som finns i rymden och kunde omvandla den till ren energi skulle man kunna högst nå halva ljushastigheten.

Men det är knappast troligt att eventuella utomjordiska civilisationer tillbringar en halv livsålder instängda i rymdskepp för att nå oss. De måste helt enkelt kunna nå eller överskrida ljushastigheten. Men är detta möjligt? Enligt Einsteins relativitetsteori blir massan oändlig vid ljusets hastighet och följaktligen åtgår det också en oändlig energikälla för att uppnå denna hastighet.

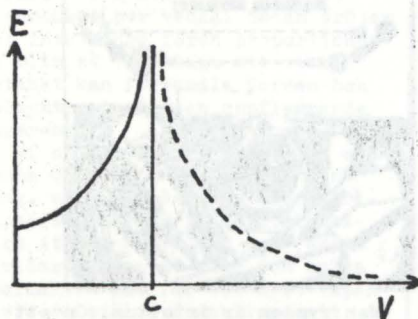
Men vissa forskare tror att det finns partiklar som är snabbare än ljuset - s.k. tachyoner. Forskarna hävdar att tachyoner är förelöpare till den kosmiska strålningen.

Relativitetsteoriens relativistiska samband mellan en partikels

massa och dess totala energi E är:

$$E = \frac{m \cdot c^2}{\sqrt{1 - v^2/c^2}}$$

I föregående formel är partiklens hastighet relaterad till det referenssystem där energin mäts. Denna relation återges grafiskt an nedanstående diagram:

Man kan uppdelat kurvan i tre områden motsvarande v är mindre än c , $v = c$ och v är större än c . I vilka har dessa en minsta energi, viloenenergin $= m \cdot c^2$. Det är möjligt att öka energin och hastigheten genom att accelerera objektet, men det är inte möjligt att få upp hastigheten till c eller däröver med ett ändligt energiuppbåd. Men det finns en viss typ av partiklar som alltid rör sig med hastigheten c , nämligen ljuspartiklar eller fotoner. Dessa behöver ej accelereras upp till ljushastigheten, de "föds" så att säga med denna hastighet och förflyttar sig med denna tills de stoppas, varvid de förintas och övergår till ren energi. Fotonernas existens visar att acceleration inte är enda sättet att nå hög hastighet. Man kan då fråga sig om det inte är möjligt att skapa objekt som redan från "födelsen" rör sig med överljushastighet? På detta sätt skulle man undvika att behöva bryta igenom ljusbarriären $- v = c$.

För att dessa överljushastighetspartiklar inte ska bryta mot mass-energi-teorin måste de under hela sin "livstid" röra sig med överljushastighet, samt ha imaginär

massa (imaginär=överklig, skenbar). Man kan nu fråga sig om det är möjligt att mäta en imaginär massa. Nej, inte med vanliga metoder. Men eftersom man kan jämföra en imaginär massa med en negativ massa, en massa som väger mindre än noll (dvs. en massa som istället för att attraheras av gravitationskrafter stöts bort) finns det dock en möjlighet att påvisa dess existens. Om en sådan partikel träffar en normal massa så minskas dennas ursprungliga massa och om ett föremål avger tachyoner, så ökar dess massa.

Det första beviset för att överljushastighet existerar kom från astronomerna. En brittisk forskargrupp vid Oxforduniversitetet, ledd av Y.S. Allen och Geoffrey Endaen, har efter flera års undersökningar kommit fram till att de elektromagnetiska fälten i Krabbnubulosan i Oxens stjärnbild måste röra sig med en hastighet av 600 000 km/s - d.v.s. dubbla ljushastigheten.

Det andra beviset för hastigheter högre än ljusets kom 1973. Två fysiker från universitetet i Adelaide, Australien, Roger Clay och Philip Crouch förklarar att de har funnit "något" som registrerades på deras detektor för kosmiska strålar, en bra stund innan de efterföljande kosmiska strålarna registrerades.

De undersökte allt som allt över 1300 skurar av kosmiska strålar i början av 1973. Av detta antal var det 1176 tillfälle när signaler blev registrerade av deras apparatur omedelbart före själva skurarna av kosmisk strålning.

Dessa registreringar tog man som tecken på tachyoner, då man efter ett flertal experiment kunde utesluta fel i apparatur eller falska signaler. Dessutom kunde signalerna statistiskt sett inte vara en tillfällighet.

Vår klassiska fysik börjar knaka i grundvalarna och måste tydligen vara ofullständig och inte längre så odiskutabel, ty tachyoner tycks existera.

DET STORA 'KORSET' ÖVER VATIKANEN

av Alberto Peregó

Nu när vi har haft många tillfällen att se den löjliga slutsats som Condon kommissionen kom fram till, anser jag att det är ett lägligt tillfälle att studera vad som hände i luften över Rom, lördagen och söndagen den 6 och 7 november 1954. Vad som inträffade dessa dagar var en massobservation av mycket stor betydelse, vilken fortfarande är fullkomligt okänd för många seriösa och framstående forskare inom detta område, kanske till stor del beroende på att min egen rapport om ämnet vid den tidpunkten och mina tre publicerade böcker i Italien aldrig översattes till engelska. Och inga rapporter om fenomenet den 6 och 7 november dök upp i den italienska pressen.

Varje gång jag hörde talas om "flygande tefat", före augusti 1954, så trodde jag att de där maskinerna var några hemliga flygplan tillverkade av stormakterna, och jag delade atronomernas allmänna uppfattning att varje hypotetisk möjlighet för interplanetariska färder var absurd.

Under augusti och september 1954 innehöll de italienska tidningarna ett flertal rapporter angående den enorma ufo-vågen över Frankrike, inkluderande många fall av landningar. Sedan den 17 september dök ett cigarrformat föremål upp över Rom och svävade däröver några minuter och observerades av tusentals vittnen och under oktober flyttades vägen över från Frankrike till Italien. Under oktober månad 1954 innehöll den italienska pressen rapporter om inte mindre än 200 observationer och omkring 19 landningar från hela Italien. Den 11 november berättade United Press att det varit 400 separata italienska ufo-observationer de senaste 80 dagarna.

I själva Rom diskuterad tusentals ögonvittnen upphetsat vad de

sett, eller berättade sina historier för tidningarna. Men nu började emellertid tidningarna bli trötta på ämnet och till slut började många ögonvittnet tycka att det bättre att inte säga något mera om vad de sett.

Men den mest överraskande utveckling skulle fortfarande komma.

Klockan ett på eftermiddagen den 30 oktober körde jag med min bil förbi Santa Maria Maggiore kyrkan i Rom och lade märke till en folksamling på ungefär 100 personer som stirrade upp i skyn. Jag stannade till och tittade upp själv och såg två små vita prickar som rörde sig i sydlig riktning. Senare såg jag dem försvinna i motsatt riktning och därefter dök de (eller två andra) åter upp och började röra sig norrut. Mitt klara intryck sa mig att dessa föremål var några slags "luftfartyg", och att de flög på en höjd av ungefär 2000 meter. Fenomenet gjorde ett djupt intryck på mig och särskilt på grund av avsaknaden av ljud från deras motorer. Var detta kanske ett "nytt slags luftfartyg"? Och i så fall, vems var de och vad gjorde de över rom? Händelsen rapporterades vederbörigen i roms tidningar följande dag den 31 oktober.

Jag kommer nu till de ännu mera intressanta händelserna den 6 och 7 november, vilka aldrig omnämndes det minsta i pressen.

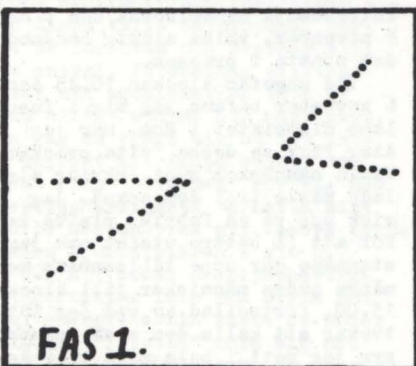
Vid ungefär klockan 10.45 den 6 november befann jag mig i Tuscolano distriktet i Rom, när jag åter fick se dessa "vita prickar." Många människor runt omkring mig lade märke till dem också. Jag gick upp på en fabriks platta tak för att få bättre utsikt och jag stannade där uppe tillsammans med många andra människor till klockan 13.00, förtrollad av vad jag inte tvekar att kalla den mest spännande syn jag sett i hela mitt liv. Jag

citerar mina anteckningar som jag gjorde vid det tillfället:

6 NOVEMBER 1954: Idag, mellan klockan 11.00 och 13.00, korsades himlen över Rom av flera dussin flygande maskiner som färdades på en höjd mellan 7000 och 8000 meter. De rörde sig med varierande hastigheter, vilka tidvis tycktes vara så höga som 1200 eller 1400 km i timmen.

Dessa maskiner dök upp likt "vita prickar", ibland följda av ett kort vitt spår. Till att börja med kalkylerade jag att de var ungefär femtio stycken, men senare insåg jag att det var minst ett hundra. Ibland uppträdde de ensamma, ibland i par eller om fyra, sju eller tolv. Emellanåt befann de sig i diamant eller romb formation innehållande fyra stycken eller i V-formationer om sju. Vid andra tillfällen formade de en svepande båge eller avancerade på bred front formade ett trubbigt vinklat V.

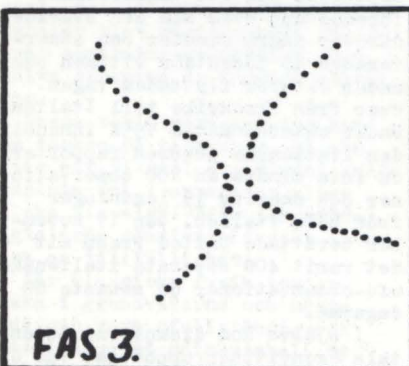
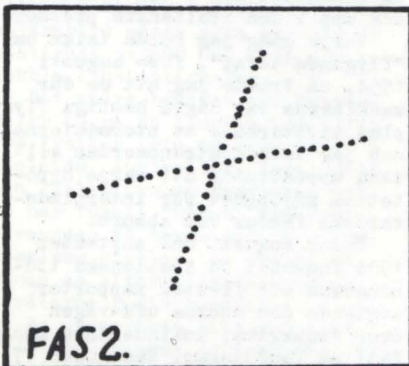
Vid middagstiden dök en formation om tjuo maskiner upp från öster (den största formationen jag hittills hade sett) flygande mot Ostia och omedelbart efteråt såg jag en liknande formation komma från motsatt riktning, dvs från Ostia. De två V-formade skvadronerna sammanlöp till de båda två V:ens spetsar möttes, så att de formade ett perfekt "St. Andrew's kors" av fyrtio maskiner med tio till varje arm.

Sammanlöpningsen ägde rum på en höjd av 7000 till 8000 meters höjd över Trastevere-Monte Mario distriktet av Rom och följaktligen rakt över själva Vatikanen.

Därefter vred sig hela korset tre kvarts varv runt sin axel och kom mer att likna ett "x". Formationen av ett kors varade i ungefär en minut, varefter den bröts sönder i två serpentin bågar vilka rörde sig bort i motsatt riktning. (Se skisserna, vilka ursprungligen gavs i min bok Svelato Il Mistero Dei Dishi Volanti, 1957). Hela händelsen hade varat i ungefär tre minuter.

Sedan när jag fortsatte att studera himlen såg jag något som dök upp likt en blåaktig skuggformation. Detta var tio minuter senare och jag förstod att en ny koncentration byggdes upp av formationer om fyra, sju och tolv

som nu började återvända. Den här gången kunde jag räkna dem bättre och fick fram att de tillsammans var minst hundra stycken. Den här gången var koncentrationen på en annan del av himlen och inte direkt över Vatikanen.

Jag överväldigades av en känsla tillfredsställd förvåning blandad med kval och blev medveten om att jag hade varit närvarande vid någonting nytt, någonting av oerhörd storslagenhet. Dessa skvadroner av fartyg besatt tydligt en ny och revolutionerande kraftkälla, vilken mycket väl kunde vara vida överlägsen våra konventionella luftvärn eller flygvapen. Men...vem tillhörde de?

Vid det här laget lade jag märke till hur ett underligt lysande trådliknande material sänkte sig ned från himlen - ett material som senare fått namnet "änglahår". Jag kunde fånga en handfull av det. Det såg ut som fina kvistar och fiber från en julgran, men tunnare och mycket långa. Det var inte sådana trådar som användes av amerikanska bombare i andra världskriget för att störa fienderadar. Det var inte stanniöl, utan någon glasfiberartad substans, som upplöstes inom loppet av några få timmar.

7 NOVEMBER 1954: Idag söndag, kände jag mig lite förvånad över att tidningarna inte hade skrivit en rad om vad jag sett föregående dag och jag begav mig till utrikesdepartementet och talade med en gammal vän, ambassadör Magistrati, nu chef för departement som har hand om politiska angelägenheter. Det verkade som om utrikesdepartementet inte visste något om saken. De hade inte fått några rapporter från någon. Jag försökte telefonera till andra högre ämbetsmän, men eftersom det var söndag var regeringshuset övergivet.

Klockan 11.30 for jag tillbaks till Tuscolano distriktet i Rom och gick upp på samma platta tak som dagen innan och till min förvåning fann jag dessa mystiska maskiner över staden igen. De var kvar i skyn två och en halv timme

och jag stannade kvar på taket hela tiden och observerade dem.

Den här gången rörde det sig inte om mer än femtio maskiner och formationerna var mindre. Den största jag lade märke till bestod av tolv maskiner. Vanligen befann de sig i diamant eller romb formationer om fyra eller i V-formationer om sju. De tycktes utföra någon slags systematisk rekognoscering och samlades inte mindre än fem gånger över skilda delar av Rom med tio minuters intervaller emellan. Den första koncentrationen var över Nomentano-Flamingo distriktet. Sedan grupperades de över Roms central (Termini Station); över San Giovanni kyrkan; Tuscolano distriktet (där jag var); och slutligen över Tiburtino distriktet.

Skvadronerna anlände alltid från skilda riktningar och alltid i reguljära formationer. Under tiden formades gradvis ett blåaktigt moln under dem, vilket slutligen hindrade dem från att bli observerade. De kunde flyga iväg över områdena runt Rom för att tio minuter senare återvända till nästa koncentration. Här lade jag åter märke till att maskinerna alltid återvände till "koncentrationszonen" i formation och alltid lämnade koncentrationen i "gasmarsch".

Idag såg jag åter skinande trådar som föll från himlen.

Koncentrationerna igår var över de västra delarna av Rom (Monte Mario, Trastevere, Ostiense), vilket betyder att rekognosceringarna dessa två dagar systematiskt måste ha täckt hela staden.

8 NOVEMBER 1954: Åter igen innehöll tidningarna ingenting som kommenterade dessa händelser eller rapporter. Men tidningen Il Messagero hade en rapport från England som sa att RAF:s radar hade spårat skvadroner av mystiska objekt över England den 6 november. "Vid brittiska krigsdepartementet är man oroad", sade rapporten i Il Messagero. En annan nyhetsartikel i samma utgåva av Il Messagero rapporterade emellertid att "ett

flygande tefat hade landat vid Nuoro på Sardinien, Italien, och att man hade hört ett svagt vinande ljud".

Jag ringde upp general Pezzi i italienska flygvapnet, som är chef för kabinettet i försvarsdepartementet. Han svarade mig mycket artig, men sa att han inte visste något vilken händelse jag än beskrev. Jag läste upp mina anteckningar för honom och bad honom rapportera händelsen till försvarsministern.

10 NOVEMBER 1954: Jag mottogs idag av chefssekreteraren vid utrikesdepartementet. Han visste ingenting om frågan och var förvånad över att militärmyndigheterna inte hade gjort något rapport till dem om det. Jag bad honom att befordra en kopia av min "Rapport över observationerna" till ministern.

11 NOVEMBER 1954: Idag togs jag emot av general de Vincenti, chef för italienska flygvapnet. Han talade om för mig att radar normalt arbetar över vissa fixerade zoner, vid vissa tidpunkter och upp till en radie av 6000-7000 meter.

Allting börjar nu klarna. De föremål som sågs av mig den 6 och 7 november kan inte ha fångats av radar, då denna inte var i funktion dessa dagar. (Det bör även tilläggas att föremål högre upp än 7000 meter skulle ändå aldrig ha registrerats.)

12 NOVEMBER 1954: Idag klockan 11.30 lade jag märke till att maskinerna åter befann sig över Rom. Jag ringde general de Vincenti vid flygvapnets högkvarter och han informerade mig att han hade utfärdat order att observationer skulle göras.

Det rapporteras i tidningarna att "flygande tefat" har observerats den 9, 10, 11 och 12 november över Chile, Peru, Brasilien, Malaya och Jugoslavien. Så jag undrar, varför en sådan underlig tystnad om de flygande maskinerna över Rom?

Som mina senare undersökningar kom att visa, hade ett stort antal av Roms innevånare sett maskinerna den 6 och 7 november. Till slutet av oktober hade tidningarna varit fulla av pressrapporter om tefat över Frankrike och andra ställen. Vid det här laget var ämnet utslitet och tidningarna påstod att de inte längre var intresserade av de alltidvarande diskussionerna om "flygande tefat". Dessutom, eftersom den 7 november hade varit en söndag, hade tidningskontoren varit stängda och då myndigheterna inte hade släppt ut någon information om saken, är det lätt att dra den slutsatsen att tidningarna aldrig fick veta något om den stor-slagna demonstrationen över Rom dessa två dagar.

Mitt eget första antagande var att dessa tefat som hade setts i stort antal över vår huvudstad var antingen amerikanska eller ryska nya hemliga maskiner, men det dröjde inte länge jag förstod att en sådan tanke var ohållbar och inte kunde tas på allvar.

Några dagar senare besökte jag astronomiska observatoriet i Monte Mario, där professor Cimino erkände för mig att under de senaste dagarna "...hade något underligt observerats i skyn över Rom."

Sedan besökte jag vatican observatoriet i Castel Gandolfo nära Rom. Föreståndaren vid Specola Vaticana, fader Zilwes, informerade mig att den 12 november klockan 11.30 hade en brasiliansk präst som tjänstgjorde på observatoriet sett några underliga föremål passera två gånger över observatoriet, på mycket låg höjd med en fantastisk hastighet och utan något ljud. Denna information tillfredställde mig. De mystiska maskinerna hade inte enbart syns över Vatikanen; de hade även siktats från Vatikanens eget observatorium.

Fader Zilwes förnekade att det fanns någon möjlighet för "interplanetära färder" eller "utomjordiska besökare". Han sa att han accepterade möjligheten att vad de sett kunde vara något nytt slags flygplan, som möjligen var radio-

styrda och ägdes av någon av stormakterna såsom USA eller Sovjet. Han sa att han var säker på att hundra sådana maskiner lätt kunde radiostyras av ett litet antal piloter i ett rum i någon bas. Denna konversation övertygade mig om att de föremål jag hade sett måste vara jordiska maskiner och i så fall möjligen ryskt styrda sådana. Varje gång jag hörde talas om möte med UFO-varelser senare, så nöjde jag mig med att för en lång tid avfärda dem som Mongoler, Kineser, Tibetans osv - alla piloter på hemliga kommunistmaskiner.

När jag två år senare tog upp den utomjordiska hypotesen, skrev

jag till fader Zilwes, från vilken jag den 20 november 1956 fick följande svar:

"Vi har funnit en hel del intressant material i din rapport, vilken troligen är den mest kompletta som hittills har gjorts på problemet om så kallade f...t... Men varför var det så många vetenskapsmän som jag mötte på Astronomiska kongressen i Rom som inte brydde sig om detta problem?"

Mitt svar till fader Zilwes var enkelt:

"Därför att alla regeringar håller saken hemlig... Och för att alla vetenskapsmän är betalda av regeringen. Så de föredrar helt enkelt att hålla tyst..."

MEDARBETARE BEHÖVS TILL UFO-RAPPORT. FÖR ATT KUNNA GE TIDNINGENS VÄXANDE LÄSEKRETS EN BÄTTRE TIDSKRIFT BEHÖVS MEDARBETARE SOM ÄR BEREDDA ATT LÄGGA NED TID OCH ARBETE PÅ ATT HJÄLPA TILL I SKAPANDET AV TIDNINGEN. I FÖRSTA HAND BEHÖVS:

Översättare Du måste ha goda kunskaper i engelska och/eller danska, samt äga stilistisk förmåga och goda färdigheter i svenska.

Illustratör Till många artiklar och observationer behövs teckningar av avancerat slag.

Den som känner på sig att han/hon skulle kunna hjälpa till kan ringa eller skriva till NRCOFF.

Efterlyses

UFOLOGEN: nr. 3,5,6,7 och 8.

GICOFF-INFORMATION: årgång 1970 och 1971

DANSK UFO TIDSKRIFT: årgång 1972, samt nr 3 1973.

FSR CASE HISTORIES: nr. 1, 9,13,15,16,17 och 18.

Har du några av dessa nummer och är villig att överlåta eller sälja dem, kontakta i så fall NRCOFF.

— Jag hade faktiskt tänkt mej att jordmaskinerna såg ut på denna vis.

ASTRONOMI DEL 6

av B. Tingstedt

Jorden, som sedan miljoner år tillbaka har varit mänsklighetens hem intar sin plats som nummer tre bland planeterna i vårt solsystem. Forntidens människor trodde att jorden var platt och världsaltets centrum. Numera vet vi att jorden är en helt vanlig planet, som liksom nio andra kretsar runt solen. När Galilei år 1633 påstod sig genom sina observationer ha fått bevis för jordens rörelse kring solen, blev han ställd inför rätta och dömd till livstids övervakning. Inte förrän Isaac Newton gav ut sin "Principia" 1687 började vetenskapsmännen acceptera den nya världsbilden, i vilken jorden inte längre intog någon central plats.

Jorden är dock inte helt typisk för planeterna i vårt solsystem. Den har en mycket hög täthet, 5,5 kg per dm^3 , och är den enda planeten som besitter en atmosfär rik på syre och vattenånga. Dessutom är stora delar av jorden, närmare bestämt 70 %, täckt av hav, något som inte förekommer hos planetsystemets övriga drabanter.

Jorden verkar även vara den enda planeten i vårt solsystem som hårbärar någon form av högre liv. Den befinner sig i mitten av den s.k. ekosfären, en temperaturzon på ett visst avstånd från solen, där temperaturen varken är för hög eller för låg för att liv ska kunna utvecklas.

Jorden beskriver en nästan perfekt cirkulär bana runt solen, som dock är obetydligt elliptisk. Att klimatet på jorden växlar mellan

sommar och vinter beror på att jordaxeln lutar 23,5 grader i förhållande till sin rörelsebana. När det är sommar på norra halvklotet lutar nordpolen mot solen och när det är vinter tvärtom. Jorden kan dessutom betraktas som en väldig snurra i vilken jordaxeln gör en s.k. precisionsrörelse, d.v.s. beskriver formen av en kon vars axel bildar en vinkel på 23,5 grader mot jordaxeln. Ett omlopp av jordaxeln på denna koniska yta har beräknats till 26.000 år. Detta betyder att om 13.000 år så lutar nordpolen 23,5 grader bort från solen vid midsommar och att vi har vinter i juni-juli och högsommar i december-januari. Man tror även att denna vridning av jordaxelns lutning har gett upphov till klimatförändringar och att polerna har förskjutits, så att istider har uppstått. Om denna hypotes är sann ger den till följd att vi om cirka 6.000 år kan vänta oss en ny istid.

Månen utövar ett starkt inflytande på jorden och då i första hand när det gäller tidvattnet. För att lättare förstå orsakerna till tidvattnet föreställer vi oss att jorden är täckt av en grund ocean. På den punkt, där månen är närmast och dess dragningskraft störst, tenderar vattnet att samla sig till en utbuktning och en andra utbuktning formas på motsatta sidan av jordklotet. Medan jorden snurrar runt sin axel, följer inte vattenmassorna med utan förblir i samma position i förhållande till månen. Resulta-

tet blir att varje punkt på havets ytor har två högvatten per dygn. Månen rör sig i en bana runt jorden, så att vattenmassorna sakta förskjuts när de följer månen runt. Högvattnet kommer på en bestämd plats ungefär 50 minuter senare för varje dag. I vissa fall måste solens dragningskraft också beaktas. När solen och månen ligger i linje så ökar dragningskraften på vattnet och de s.k. springfloderna uppstår. När månen, jorden och solen bildar 90 graders vinkel är dragningskraften svagare och s.k. niplod uppstår.

På grund av friktionen mellan vattnet och havsbotten bromsas jordens rotation kring sin axel. På 100 år blir det totala felet i vår tidräkning 13 sekunder och det betyder på de 4,7 miljarder år som man uppskattar jordens livsålder till, har tidsförskjutningen blivit 19,4 år. En annan följd av tidvattensfriktionen är att månen avlägsnar sig från jorden med en hastighet av 12 cm per år.

Uppskattningen att jorden skulle vara 4.700 miljoner år gammal anser man vara ganska exakt. I början fanns inget liv, endast en yta i ständig omvandling genom vulkanutbrott, jordbävningar, förkastningar och sprickor i markytan. Efter hand svalnade jordens yttre skal och markytan började stabilisera sig. Av de utspydda gaserna från jordens inre har jordens atmosfär skapats och från encelliga djur och bakterier har utvecklingen fortsatt längs evolutionskedjan mot allt högre livsformer.

Att livet uppstått på detta sätt är man ganska säker på, men hur jorden och andra planeter och planetsystem i universum har skapats finns det många teorier om. Nebularteorin säger att planeterna formades av ett krympande gasmoln. En annan teori säger att när två stjärnor passerar nära varandra slits materia bort och slungas ut i banor runt stjärnan varefter planeter bildas. Denna teori har dock inte accepterats. Skulle den

vara sann betyder det att ytterst få planeter skulle finnas i universum, då stjärnmöten är extremt ovanliga och jorden skulle kanske vara den enda befolkade planeten i Kosmos. En annan teori säger att planeterna skulle bildas då solen passerade genom ett kosmiskt moln och på grund av sin dragningskraft samlade ihop materia som gav upphov till planeterna. Enligt nyare rön vet man dock att de magnetiska krafterna i universum också är av mycket stor betydelse. Den s.k. Big Bang-teorin är emellertid den mest accepterade. Den påstår att det vid tidens begynnelse fanns en stor uratom med enorm täthet innehållande hela universums massa. Denna exploderade och gav upphov till planeter och solar. Stöd för denna teori är att universum tycks expandera från ett visst centrum.

Jorden liksom alla andra planeter och materiekroppar i Kosmos omger sig av ett magnetiskt fält. Detta kraftfält utgår från ungefärligen geografiska sydpolen och går in vid geografiska nordpolen. Utåt sett verkar jorden som en jättestor magnet, med kraftlinjer som går ut i bågformade banor. Den magnetiska fältstyrkan ligger på 0,6-1,0 Gauss mot solens som ligger på ungefär 50 Gauss. Detta är egentligen mycket små fältstyrkor om vi jämför med våra permanenta och elektriska magneter, men magnetfälten bidrar till att hålla solsystemen i harmonisk balans och förändringar i fältstyrkor kan medföra katastrofala förändringar på en planets bana och lutning av axel.

På 5000 km höjd, från 75 grader nordlig bredd till 75 grader sydlig bredd, utbreder sig de s.k. Van Allen-bältena som upptäcktes av Explorer 1 i februari 1958. Dessa Av Allen-bälten innehåller mycket starka strålningar och då bl.a. radioaktiv strålning och kosmisk strålning av så starka styrkor att de är direkt dödliga. Kosmisk strålning är egentligen inte strålning i vanlig bemärkelse utan består av atomära partiklar

såsom elektroner, protoner, neutroner och atomkärnor. Den s.k. kosmiska strålningen från solen, som dessa partiklar ger upphov till, tränger ihop det jordmagnetiska fältet som är riktat mot solen och denna strålning ger även upphov till de berömda norrskenen när partiklarna intränger i jordatmosfären vid jordens syd- och nordpol, ty kommer partiklarna mot jorden på en annan breddgrad infångas de i strålningsbältena runt jorden, där de rör sig fram och åter i spiraler längs kraftlinjerna i flera århundraden.

Vi människor lever på botten av en luftocean vars totala vikt ligger på 5000 biljoner ton, vilket ger ett atmosfäriskt tryck vid havsytan av 1013 millibar. Hälften av atmosfärens massa finns koncentrerad under en höjd av 5000 m.ö.h. På grund av den höga flykthastigheten - 11,2 km/s, kan jorden hålla kvar sin täta atmosfär och förhindra att molekylerna slits loss ur jordens gravitationsfält. Det är omöjligt att sätta en övre gräns för atmosfären - tätheten avtar utåt tills den inte är större än den interplanetariska rymdens. Spår av vad man kan kalla atmosfär når dock en höjd av 8000 km. Atmosfären är inte som man kan tro homogen, utan den är skiktad både vad det gäller sammansättning och temperatur. I de undre luftlagren avtar temperaturen med ungefär 0.5 grad per 100 meter.

Nedre delen av atmosfären - troposfären - som sträcker sig till c:a 15 km höjd är den delen var alla vanliga moln och vädersystem uppstår. Troposfärens sammansättning är homogen och har som huvudbeståndsdelar syre och kväve.

Stratosfären som går från 15 till 60 km höjd innehåller ett ozonskikt (O₃) som skyddar jordens yta mot kortvägig strålning från rymden. Utan detta skydd skulle inget liv ha kunnat utvecklas och det är just detta skikt som våra atomsprängningar håller på att förstöra. Stora revor i detta skikt

finns på många ställen och om provsprängningarna i atmosfären fortsätter kan så stora revor uppstå att dödade strålningar tränger ned till jordytan och allt liv utplånas. Dessutom så utgör gasen i sprayflaskor ett hot mot dessa skikt. Inom en tioårsperiod hotas skikten att upplösas genom kemiska reaktioner om vi inte slutar att släppa ut dessa gaser i vår atmosfär. I stratosfären ligger temperaturerna runt minus 50 grader.

Jonosfären som sträcker sig från 60 till 640 km höjd är av stor betydelse, eftersom den innehåller elektriskt ledande skikt, som kan reflektera radiovågor. Dessa är D-skiktet på 55-90 km över havsytan och E-skiktet på 90-145 km höjd. Jonosfärens struktur förändrar sig ständigt från dag till natt, och den är även beroende av händelserna på solen. Norrsken uppträder i jonosfären vid polarlatituderna och temperaturerna inom detta skikt varierar mellan minus 183 och plus 2227 grader Celsius.

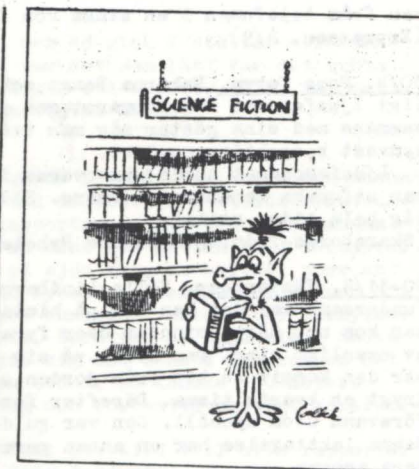
Exosfären som börjar vid 640 km höjd övergår efterhand i den interplanetariska rymden. Ovanför 2400 km är huvudbeståndsdelen väte, mellan 1000 och 2400 km består den av lika delar väte och helium. Under 1000 km blir atonärt syre märkbart.

De till synes extremt höga temperaturerna i de övre luftlagren är enligt definition ett uttryck för atomernas och molekylernas rörelsehastighet. Skikten med hög temperatur i den övre atmosfären innehåller egentligen mycket lite "värme".

Av all strålning som kommer från rymden kan bara den som ligger inom de så kallade optiska och radiofönstren, tränga igenom och nå marken. Det optiska fönstret ligger mellan våglängderna 3.900 och 7.500 Ångström (1 Ångström = 10⁻¹⁰ meter). I radioområdet tilltar absorptionen under en våglängd av ungefär 2 cm på grund av vattenånga i atmosfären, medan jonosfären orsakar svårig-

heter för våglängder över 10 meter. Av den anledningen måste studier av röntgenstrålar, gammastrålning och ultraviolettera strålningskällor bortom jorden, utföras med rymdforskningsmetoder ombord på rymdstationer.

Fotografier av jorden tagna från satelliter har möjliggjort för forskarna och meteorologerna att lättare kunna förutspå väder, samt annalkande katastrofer såsom orkaner, cykloner, tidvattenvågor m.m. Den övre atmosfären är genomskinlig och jordens reflektionsförmåga är 39 % mot t.ex. månens 7 %. Den allmänna färgtonen utifrån rymden sett är blå, beroende på solljusets spridning i atmosfären.

Rapportöversikt!

Från och med detta nummer kommer en ny avdelning att införas i UFO-Rapport. Det är en s.k. rapportöversikt, som är helt grundad på pressklipp från Sveriges alla tidningar.

En sådan översikt har tidigare funnits i tidskriften UFOLOGEN, men då denna har lagts ned på obestämd tid och många ufo-intresserade i Sverige över har saknat översikten har därför UFO-Rapport tagit över den.

30/8, Hedenäset. - Vi såg ett stort gult sken som for snabbt över himlen och hade en lysande svans efter sig. Vi tror att det var ett flygande tefat. Det berättar Agneta Myllymäki och Rosmarie Noppa, 14 år, i Hedenäset.

När de var ute och gick på fredagskvällen i Hedenäset fick de plötsligt se något lysande föremål snabbt fara över himlen från norr till söder.

- Vi blev väldigt rädda och sprang in i kiosken, berättar de. Vi är övertygade om att det var ett flygande tefat. (Norrländska Socialdemokraten, 31/8)

30/8, Härnösand. Ett stort antal personer i Härnösand observerade under helgen ett så kallat flygande tefat. Enligt en del personer såg det ut som en stor militärhelikopter, men det flög ljudlöst. Sent på kvällen rapporterade ett engelskt lastfartyg till Härnösands kustradio om "en stor lysande boll", som avgav rök och snabbt steg mot skyn och försvann.

Två familjer såg vid samma tid ett kraftigt upplyst föremål på himlen. Det kom öster ifrån. En stark blåvit ljuskägla strömmade ut. Plötsligt stannade föremålet på cirka 1000 meters höjd. Inget ljud hördes,

men från telefonen i en stuga kom det korta signaler.
(Expressen, 2/9)

30/8, Mors Torva. Makarna Bengt och Anna Sääf har iakttagit ett märkligt ljusfenomen vid sommarstugan på Mors Torva i sjön S:a Hörken. Till sammans med sina gäster såg man två stillastående trekantiga eldklot i sydväst respektive nordost.

Ljusfenomenet kunde observeras i över en timme. Med kikare försökte man utforska fenomenet närmare. Eldkloten syntes nära horisonten och låg hela tiden stilla.

(Skaraborgs-Tidningen Skövde Nyheter, 2/9)

30-31/8, Västanfors. Kalle Lindberg på Rosenlundsvägen i Västanfors är fundersam över det han såg på himlavalvet natten till lördagen. När han kom upp några minuter över fyra tittade han ut och såg en stjärna av ovanligt slag. Den rörde på sig och kom allt närmare jorden, men när den kommit en bit från jorden stannade den upp och stod stilla drygt en kvarts timma. Därefter fortsatte den snett uppåt igen och försvann utom synhåll. Den var guld- och silverfärgad, säger Lindberg. Samma iakttagelse har en annan person i Västanfors gjort, men han vill vara anonym.

(Fagersta-Posten, 2/9)

30-31/8, Boda förs. Var det himlafenomenet som passerade över bodaforsbygden på fredagsnatten ett flygande tefat? Föremålet liknade en klart lysande stjärna och förflyttade sig i riktning syd-sydost. Det väckte enorm uppmärksamhet. Föremålet rörde sig ganska sakta.

- Folkbladet talade med herrarna Tage Linder och Gustaf Karlquist som i ett par timmars tid följde himlafenomenet.

- Fantastiskt, sa de. Aldrig tidigare har vi sett något liknande. Intressant var det och frågan står kvar vad det var.

(Smålands Folkblad, 2/9)

1/9, Fogdö. Ett starkt lysande himlafenomen observerades sent på söndagskvällen av ett vittne ute i Fogdö (åtta kilometer väster om Strängnäs).

Det vitlysande "klotet" upptäcktes cirka 22.43 och under hela observationstiden, som varande fyra till fem sekunder, dalade klotet i jämn båge ned mot öster tills det försvann bakom horisonten. Ingen rökutveckling eller gnistregn följde i klotets bana, Vittnet är övertygat om att det inte kan ha rört sig om någon satellit eller ett flygplan.

Vad kan det då ha varit? En större meteorit? I så fall bör säkert fler personer i Strängnässtrakten ha observerat eldkulan.

(Folket, 3/9)

8/9, Tröingeberg. Vad var det för konstiga ljud som hördes över Tröingeberg utanför Falkenberg tidigt på söndagsmorgonen? Det frågar sig de tröingebergsbor som vaknade av att något som lät som en maskin surrade över huset.

- Det lät inte som något vanligt flygplan, utan det kom från någonting annat. Vi har aldrig hört något liknande ljud förut, säger tröingebergsbon.

Ljudet började mellan klockan fyra och fem på söndagsmorgonen. När man gick ut för att se vad det var som lät upptäcktes ingenting som verkade konstigt. Ljudet fortsatte dock.

Att det skulle vara blåsten som ven i ledningarna förnekar tröingebergsborna också, eftersom det inte går några ledningar direkt över det berörda huset. I samband med att ljudet hördes åkte också några

fönster upp som av en tryckvåg.

Ljudet upphörde dock så småningom, men då gick i stället strömmen. Kvar står alltså ett frågetecken. Vad var det som lät? Var det trots allt blåsten som spelade tröingebergsborna ett sprätt, eller var det en rymdfarkost av något slag som svävade över huset?
(Hallands Nyheter, 9/9)

13-14/9, Åtvidaberg. Ett mystiskt flygande föremål har under den senaste treveckorsperioden varit synligt vid två tillfällen i Åtvidabergstrakten. Hr Stig Sandkvist, Åtvidaberg, rapporterade att han tillsammans med tre andra personer såg föremålet så sent som natten till lördagen. Man höll på att ta upp nät och burar på sjön Vin, en halvmil norr om samhället då man såg ett mycket starkt lysande föremål. Det befann sig på ett par kilometers avstånd och något hundratal meter över markytan.

Först stod föremålet alldeles stilla, berättar hr Sandkvist. Sedan rörde det sig i nordlig riktning, höjde sig och sänkte sig som om det följde den kuiperade markytan. Efter en stund, på kanske 300 meters avstånd, gjorde föremålet en snäv sväng och fortsatte hastigt accelererande mot Norrköping.

- Förut har jag alltid varit skeptiskt inställd till alla rapporter om främmande flygande föremål, säger Stig Sandkvist. Nu vet jag inte vad jag ska tro. Om jag hade varit ensam, men nu var vi fyra vuxna som gjorde samma iakttagelse.

Jag har tidigare observerat satelliter, men det här var en helt annan sak. Vidare kan det inte gärna ha varit någon ordinär flygfarkost. Det här rörde sig alldeles ljudlöst. Hade det varit något flygplan eller en helikopter skulle vi ha hört det. Då och då kunde vi nämligen höra det svaga ljudet från bilar på vägen, som ligger ännu längre bort.

- Det märkliga är, säger hr Sandkvist, att min dotter och tre kamrater, alla i åldern 11-13 år, för nära tre veckor sedan gjorde nästan precis samma iakttagelse också vid midnatt och från samma ställe. Skillnaden var att föremålet då hade ett kraftigt rött sken.
(Östgöta Correspondenten, 16/9)

29/10, Kukasjärvi. - Det var ett stort kraftigt lysande klot. Det sänkte sig båda gångerna ner mot skogsbrynet.

Flera personer i Kukasjärvi norr om Kalix såg ett mystiskt himlafenomen vid två tillfällen på tisdagskvällen.

- Ett flygande tefat, säger Torbjörn Persson, 13, och Alf Skott, 14, som först såg himlafenomenet.

- Jag vet sannerligen inte vad jag skall tro, säger mamma Inger Skott, men nog var det konstigt.

Torbjörn Persson är son till traktorförare Bertil Persson och Alf Skott är son till målare Georg Skott.

Det hela började med att pojkarna var ute på vägen och gick på eftermiddagen. Plötsligt såg de det stora klargula klotet sakta sänka sig ner mot skogsbrynet i väster. Klockan var då 16.20.

- Det hade två gröna prickar, berättar pojkarna till Kuriren. Det verkade vara större än månen. Skenet från klotet var så starkt att det lyste upp hela östra delen av himlen.

Pojkarna såg fenomenet i cirka en minut innan det försvann. De sprang hem till Alf Skott och berättade för hans föräldrar vad de sett. Men de vuxna ställde sig en aning tvivlande.

En timme senare stod fru Inger Skott vid köksfönstret.

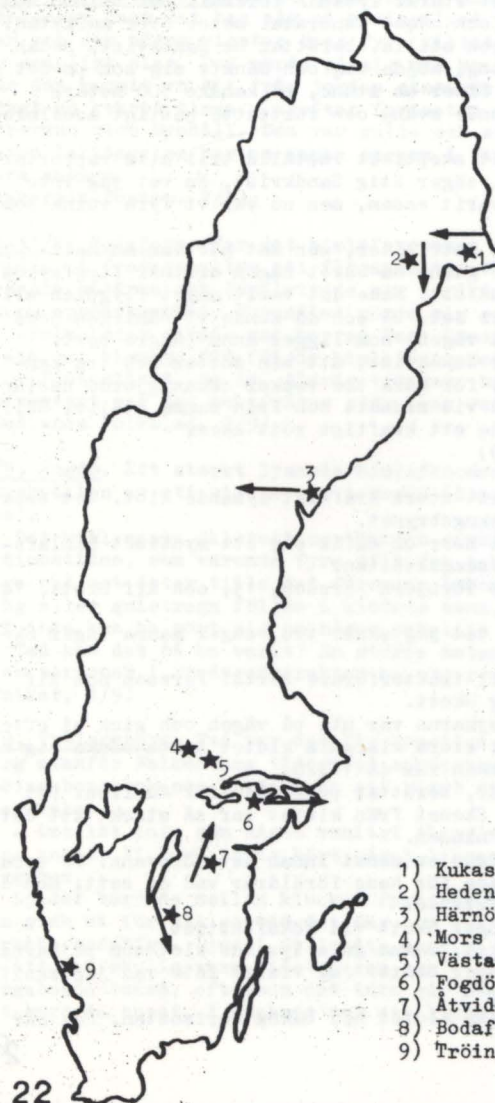
- Plötsligt såg jag det också. Samma gula lysande klot som pojkarna hade berättat om, säger fru Inger Skott. Jag visste inte vad jag skulle tro.

Också den här gången försvann klotet ner bakom horisonten. Den här

gången uppskattade man att klotet hade syns i sydvästlig riktning.
- Det måste finnas någon naturlig förklaring till det hela, säger fru Skott.

Men igår kväll fanns i alla fall ingen naturlig förklaring.
(Norrbottens-Kuriren, 30/10)

På nedanstående kartskiss över Sverige är de olika observationsplatserna utmärkta. I de fall föremålens riktning är känd är även denna utmärkt.

Färg: 2 st gula
2 st vita
1 st blåvitt
1 st eldfärgat
2 st "lysande"

Form: 3 st klotformade
1 st trekantigt eldklot
1 st stjärnliknande
3 st "lysande föremål"

Rök: 1 föremål

Svans: 1 föremål

30-31/8: 5 rapporter
1/9-30/9: 3 rapporter
1/10-31/10: 1 rapport

- 1) Kukasjärvi
- 2) Hedenäset
- 3) Härnösand
- 4) Mors Torva
- 5) Västanfors
- 6) Fogdö
- 7) Åtvidaberg
- 8) Bodafors
- 9) Tröingeberg

DE OTROLIGA TEFATEN
av Eugen Semitjov
Recension: B. Tingstedt

EUGEN SEMITJOV välkänd reporter från press och tv kom i början av oktober ut med en ny bok på Askild & Kärnekulls förlag - De otroliga tefaten. Boken är till största delen byggd på artiklar som tidigare varit publicerade i bl.a. Allers.

Författaren anser att det är otroligt att främmande farkoster skulle landa på jorden "varje måndag och torsdag". Enligt Carl Sagan's jultomtehypotes är det just mängden av rapporter som talar mot tefatens existens. Om man statistiskt beräknar antalet civilisationer med rymdfart och utgår från att en främmande farkost skulle komma till jorden varje år fordras enligt Sagan 27 starter varje dag på dessa planeter.

Sagan utgår härifrån hur stor sannolikheten är för att man ska stöta på just vårt solsystem. Men om nu en främmande civilisation redan känner till jorden och alltså har ett fast mål för sina expeditioner ändras självklart detta förhållande. Vi får också

betänka att varje farkost kanske observeras tusentals gånger och att det i verkligheten inte rör sig om så många olika observerade farkoster.

De otroliga tefaten är en av de få böcker som är skrivna av en icke "troende" och få kan som Semitjov skriva om populärvetenskap på ett begripligt och engagerande sätt. Boken är skriven på ett spännande sätt och ämnet i och för sig är ju fascinerande. Dessutom är Semitjov en rymdexpert som vet vad han snackar om.

Semitjov går till hårt angrepp mot de observationer som gjorts världen över och förklarar en mängd observationer som ballonger och plasmabildningar. Men han undviker skickligt de svårförlarliga fall som finns och när han avslöjar trickfoton tycks han "glömma bort" en mängd äkta foton och filmer, för dessa har han kanske svårt att förklara.

Men hur kan författaren förklara alla observationer, varvid farkoster har landat och humanoider klivit ur? Ingen konst om man använder logiskt resonemang. Sådana observationer måste vara ren och skär bluff och alla vittnen inbitna

lögnaire om man får tro Semitjov. För min del tycker jag det verkar otroligt att 10.000-tals vittnen skulle ljuga.

Men i sin iver att förklara en rad märkliga observationer gör sig även Semitjov skyldig till samma "kardinalfel" som de troende - han brister i saklighet fast i motsatt riktning. När författaren besökte forskaren Robert Powell i Washington D C fick han se att denna under vissa omständigheter kunde skapa brinnande gasblandningar och plasmabildningar, som verkade bete sig som "tefatsliknande" objekt.

Vips tror författaren att alla observationer kan förklaras med plasmabildningar, rätt att ingen idag vet om dessa "tefatsformade" gasmassor ens finns i vår atmosfär.

Likadant var det när Semitjov besökte Pentagon och fick gå igenom deras arkiv av observationer. Där fanns inga som helst sensationella fall och för att han fick tillgång till arkivet, så fastslog Semitjov direkt att myndigheterna inte har undanhållit några fakta om ufo. Men de hemligstämplade rapporterna kan mycket väl ha funnits i rummet intill och om ett hemligt arkiv finns hade det knappast visats för en utländsk journalist. Semitjov tycks tro att alla dörrar ska öppnas så fort han visar sig.

I ett kapitel som heter "Gyklarnas marknad" går Semitjov hårt fram mot ifologer och personer som har gjort religion av tefat. Men många fakta i detta kapitel är felaktiga och då bl.a. angående Adamski och Semitjov själv har i ett telefonsamtal med redaktionen erkänt att han kan ha fel, ty han har fått alla informationer i andra hand och tycks inte särskilt ha bemödat sig att kolla deras sanningshalt.

Boken är dock en bra motvikt till alla böcker av tvivelaktigt slag och trots att den brister i flera avseenden är den läsvärd och rekommenderas. Tillägas bör att den är på 286 sidor och att den kostar cirka kr 52:- om man vill ha den inbunden.

TEFATSFOLKET - VÄNNER ELLER FIEN- DER?

av Staffan Stigsjö

Recension: B. Tingstedt

Med förväntan läste jag Stigsjö's nya bok i hopp om att den skulle innehålla nya fakta och teorier, men jag blev djupt besviken. Boken börjar med att behandla bl.a. Condon-rapporten och med att räkna upp en mängd rapporter från hela världen. Det blir en massa tråkig fakta, som inte på något sätt är systematiserad eller kronologiskt ordnad. Observationer bl.a. huller om buller och olika händelser plockade från olika utländska böcker. Men Stigsjö tycks sakna förmåga att dra egna slutsatser och utveckla egna teorier om tefat, varför de är här, varifrån de kommer, hur de kommer hit etc.

På det hela taget fyller inte boken någon funktion på ufo-marknaden i dag. Den för inte fram något nytt i dagens ljus och inga spekulationer åla t.ex. Däniken förs fram. Vilket motiv Stigsjö har med boken kan man undra...?

Alla som seriöst studerar ufo kommer förr eller senare till det stadiet, då man inte har något nytt att inhämta. Det finns inte längre några mer fakta och att fortsätta studera likartade rapporter är både tråkigt och meningslöst. Stigsjö tycks ha nått detta stadie, men är tydligen inte mogen att inse det.

Vad som återstår när man nått detta stadie är spekulationer och teorier om varifrån tefaten kommer och vad de gör här eller vad för filosofi de har. Men i stället för att göra sålunda spinner författaren vidare på humanoidberättelser, myndigheternas inställning till ufo, tefatsbesök i forntiden, männen i svart, om tefatsfolket är vänner eller fiender m.m. För dem som däremot inte är så insatta i ämnet innehåller boken säkert en mängd intressanta fakta och observationer. Dessa kan få boken som är utgiven av Larsons för c:a kr 43:-, men övriga ufologer kan klara sig utan den.